

Audiat, & quod opus non pigra mente faceſſat;
 Nec durum quidquam, aut difficile eſſe putat;
 Nec vanas fingit cauſas, nec ſegnīs in horam
 Differt; deprenſi fluctibus ut tumidis
 Diſcurrunt juſſi ſua quiſque ad munia nautæ:
 Hic remis torquet cæruſa, deonerat
 Sentinam hic fluctu, hic per veliferas antennas
 Aerium prono pectore ſcandit iter:
 Juſſa nec indociles expendunt; una magiſtri
 Sed vox, ſed nutus quo vocat ipſe, volant.
 Ante ſed, o Socii, poſſim quam dicere, quot nam
 Ærumna e pleno germina dia ſinu
 Omnigenæ fundat virtutis, Phœbus, Olympi
 Qui medium curru celſus in ignifero
 Pulſat, ad occiduam pronus deſcenderit undam,
 Cæruleo & flavum merſerit amne caput:
 Nec linguæ centum nil non comprehendere aventi,
 Oraque centum, & vox ferrea ſufficiat.
 Hos ego mi ærumnæ fructus, hæc tot bona malim,
 Has tam multiplices divitias animi;
 Malim certe, auri quam ſi quidquid fuit uſquam
 Fortuna in noſtram congerat ipſa domum;
 Noſtraque ab occaſu ſi late Solis ad ortum
 Ingens in niveis fama triumphet equis.
 Quo mihi opes inopes, variæ ludibria ſortis,
 Quæ tenui venti flamine caſſa volant?
 Queis nec ineſt ſolidum quidquam, & pernicipibus auris
 Ocyus, exigua præteriere die:
 Quum maneat lethi victrix, æternaque nigræ
 Virtus Ærumnæ candida progenies.
 Attamen infelix hominum gens, quos ſuper eheu!
 Incubat obſcuris horrida nox tenebris,
 Quantas Cimmeriis perhibent horrere ſub antris;
 Quod fatui rem ipſam haud cernimus; at vacuas